

ingediend op **960** (2021-2022) – Nr. 2
25 januari 2022 (2021-2022)

Verslag

namens de Commissie voor Brussel
en de Vlaamse Rand en Dierenwelzijn
uitgebracht door Alessia Claes en Els Sterckx

over het ontwerp van decreet

tot wijziging van de wet van 14 augustus 1986
betreffende de bescherming en het welzijn der dieren,
wat betreft het voorzien van een strafverzwaring

Documenten in het dossier:
960 (2021-2022) – Nr. 1: Ontwerp van decreet

verzendcode: BRU

Samenstelling van de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand en Dierenwelzijn:

Voorzitter: Els Ampe.

Vaste leden:

Allessia Claes, Inez De Coninck, Sofie Joosen, Annabel Tavernier, Karl Vanlouwe;

Jan Laeremans, Klaas Sloomans, Els Sterckx;

Bart Dochy, Peter Van Rompuy;

Els Ampe, Gwenny De Vroe;

Stijn Bex, An Moerenhout;

Katia Segers.

Plaatsvervangers:

Arnout Coel, Piet De Bruyn, Lorin Parys, Axel Ronse, Nadia Sminate;

Filip Brusselmans, Carmen Ryheul, Suzy Wouters;

Karin Brouwers, Katrien Partyka;

Stephanie D'Hose, Maurits Vande Reyde;

Meyrem Almaci, Chris Steenwegen;

Ludwig Vandenhove.

INHOUD

1. Toelichting door Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand.....	4
2. Bespreking	6
2.1. Alessia Claes.....	6
2.2. Ludwig Vandenhove	7
2.3. Stijn Bex.....	8
2.4. Els Sterckx	8
2.5. Tinne Rombouts.....	8
2.6. Els Ampe.....	9
2.7. Minister Ben Weyts.....	9
2.8. Tinne Rombouts.....	10
3. Stemming van de artikelen.....	10
4. Stemming over het geheel	10

De Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand en Dierenwelzijn behandelde het ontwerp van decreet tot wijziging van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, wat betreft het voorzien van een strafverzwaring op 12 januari 2022.

(Deze vergadering werd als videoconferentie georganiseerd.)

1. Toelichting door Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand

De eerste principiële goedkeuring van het voorontwerp van decreet vond plaats op 16 juli 2021. De Raad van State verleende zijn advies met nr. 69.974/1/V op 6 september 2021. De opmerkingen van de Raad van State werden verwerkt. De Vlaamse Regering keurde het ontwerp van decreet definitief goed op 1 oktober 2021. Het ontwerp van decreet werd ingediend bij het Vlaams Parlement op 13 oktober 2021.

Het ontwerp van decreet vormt volgens de minister het sluitstuk van een kordaat Vlaams dierenwelzijnsbeleid. Sinds de overheveling van de bevoegdheid Dierenwelzijn naar het Vlaamse Gewest is het budget verachtvoudigd. Daarmee heeft de Vlaamse overheid meer inspecteurs kunnen aanwerven; hun aantal is sindsdien verdrievoudigd. Daardoor was meer en betere samenwerking met politie en parket mogelijk. Elke politiezone heeft nu een verantwoordelijke voor dierenwelzijn. Het aantal controles en processen-verbaal (van waarschuwing) zijn verveelvoudigd. Dat moet natuurlijk resulteren in een verhoging van de boetes en de straffen.

De strafmaat moet ontradend genoeg werken, aldus de minister. Ook moet de strafmaat corresponderen met het belang dat de samenleving hecht aan dierenwelzijn. Wie niet horen wil, moet voelen. Dat kan betekenen dat men voor een vergrijp tegen de Dierenwelzijnswet een gevangenisstraf kan krijgen van maximaal vijf jaar en een boete tot 100.000 euro, vermenigvuldigd met de opdecimen, met andere woorden maal 8. In geval van recidive kan zelfs een gevangenisstraf tot tien jaar uitgesproken worden. Op grond van inbreuken tegen de Dierenwelzijnswet kunnen inrichtingen tijdelijk of definitief gesloten worden. De rechtbank kan ook voor een lange periode het recht op het houden van dieren ontnemen.

Strafverzwaring

Thans gelden straffen van één tot drie maanden en/of een geldboete van 52 euro tot 2000 euro respectievelijk een geldboete van 52 euro tot 500 euro (vermenigvuldigd met de opdecimen, dat wil zeggen te vermenigvuldigen met een factor 8). Daarbij kan voor heel wat inbreuken zelfs geen gevangenisstraf opgelegd worden (cf. artikel 36, 36bis en 41 van de Dierenwelzijnswet). Enkel bij de zwaarste inbreuken gelden gevangenisstraffen van één maand tot zes maanden en/of een geldboete van 52 euro tot 2000 euro (vermenigvuldigd met de opdecimen). In de praktijk betekent dit dat de gevangenisstraf niet wordt uitgezeten.

Verder doet zich ook het probleem voor dat verdachten momenteel niet aangehouden kunnen worden op grond van de Dierenwelzijnswet aangezien er een minimumvrijheidsstraf van één jaar vereist is om verdachten te kunnen aanhouden (cf. artikel 16, §1, van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis). Met dit ontwerp van decreet zullen verdachten onmiddellijk aangehouden kunnen worden. De wettelijk maximale gevangenisstraffen moeten dus worden verhoogd tot minstens een jaar correctionele gevangenisstraf. Op die manier wordt een voorlopige hechtenis mogelijk, wat nuttig kan zijn voor het onderzoek, en daarnaast worden ook heel wat andere onderzoekshandelingen mogelijk waar het parket nu geen beroep op kan doen.

Door middel van artikel 2, 3, 4 en 8 van het voorliggende ontwerp van decreet worden de verschillende strafmaten die voorzien zijn in artikel 35, 36, 36bis en 41 van de Dierenwelzijnswet enerzijds significant verhoogd en anderzijds gelijkgeschakeld. Inbreuken op de desbetreffende artikelen worden strafbaar met een gevangenisstraf van acht dagen tot vijf jaar en een geldboete van 52 euro tot 100.000 euro (vermenigvuldigd met de opdecimen, dus maal 8) of met een van die straffen alleen, voor zover er in het Strafwetboek geen strengere straffen van toepassing zijn.

Deze verhoging is nodig om overtredingen op de dierenwelzijnswetgeving te kunnen bestraffen met straffen die enerzijds voldoende ontradend zijn en een afschrikking vormen voor het ongewenste gedrag en anderzijds tot een gedragsverandering leiden en het gewenste gedrag stimuleren, namelijk respectvol gedrag ten aanzien van dieren.

Er wordt voor geopteerd om in zo min mogelijk verschillende wettelijke strafmaten te voorzien, wat leidt tot eenvoud van de strafrechtelijke sanctieregeling en tot potentieel minder fouten in de praktijk. Er wordt dus gekozen voor uniformiteit, omdat de concrete zwaarte van het misdrijf door de rechter in concreto zal worden bepaald in functie van onder meer de intentie van de dader en de concrete gevolgen van de daden en de desgevallende verzachtende of verzwarende omstandigheden. Het wordt dus passend geacht om voor alle dierenwelzijnsdelicten te voorzien in één enkele reeks straffen die voldoende ruim is, zodat de rechter in alle gevallen, afhankelijk van de omstandigheden, een sanctie kan opleggen die voldoende doeltreffend, afschrikkend en evenredig is. Deze keuze werd gemaakt in overleg met de parketten. Er moet immers voor gezorgd worden dat de straffen effectief door de rechtbank worden uitgesproken.

Er wordt verder ook voor geopteerd om enkel het maximumbedrag van de op te leggen geldboete te verhogen en niet het minimumbedrag. Bij de bestraffing van bepaalde louter administratieve inbreuken worden de bestaande minimumbedragen immers als voldoende bestraffend beschouwd. De dienst Dierenwelzijn blijft de mogelijkheid behouden om administratieve boetes op te leggen. Bij de overheveling van de bevoegdheid werd de mogelijkheid ingevoerd om inbreuken administratief af te handelen zonder tussenkomst van de parketten. Voorheen werd alles naar de parketten doorgeschoven waardoor alles in de praktijk werd geseponeerd. Sindsdien worden enkel de zwaardere inbreuken aan de parketten doorgegeven, met de afspraak dat de parketten er effectief werk van maken. Deze aanpak werpt vruchten af, aldus de minister.

Strafverzwaring in geval van recidive

Deze bepalingen gelden voor diegenen die hervallen na een eerder vergrijp tegen de Dierenwelzijnswet.

Artikel 6 van het ontwerp van decreet bepaalt concreet dat degene die binnen een termijn van vijf jaar na een eerdere veroordeling in herhaling valt en een nieuwe overtreding begaat, middels de doorgevoerde wijziging aan artikel 39 van de Dierenwelzijnswet een gevangenisstraf riskeert en een boete gelijk aan het dubbele van het maximum dat bepaald is voor het laatst begane misdrijf, of een van die straffen alleen, zonder dat deze straf lager mag zijn dan 200 euro (vermenigvuldigd met de opdecimen) of vijftien dagen gevangenisstraf.

Bij herhaalde overtredingen is er immers sprake van hardleerse kwaadwillige overtreders en het sanctioneringssysteem moet daarop aansluiten. Een dergelijk sanctioneringssysteem dient dus een dubbel doel: het sluit aan bij het rechtvaardigheidsgevoel van burgers en het laat een bestraffing op maat van de individuele overtreder toe.

De huidige termijn van drie jaar na een eerdere veroordeling wordt in die zin ook opgetrokken naar vijf jaar. Dat is nodig om rekening te houden met zowel de tijd die het parket van de procureur des Konings nodig heeft om onderzoek te voeren vooraleer te besluiten om tot dagvaarding van de verdachte over te gaan, als met de traagheid in de rechtsbedeling wanneer het dossier eenmaal bij de bevoegde strafrechter voorligt, waardoor herhaling binnen een termijn van drie jaar na een eerdere veroordeling in de praktijk een lege doos wordt.

Verhoging van de termijn waarvoor de sluiting van inrichtingen kan worden bevelen door de rechter

Daar waar de rechtbank overeenkomstig artikel 37 van de Dierenwelzijnswet de mogelijkheid heeft om de sluiting te bevelen van de inrichting waarin de misdrijven werden gepleegd voor een termijn van één maand tot drie jaar, wordt middels artikel 5 van het ontwerp van decreet bepaald dat de rechtbank in die gevallen ook kan overgaan tot een definitieve sluiting, dan wel een sluiting voor een termijn van één maand tot vijf jaar. De handhavinginstrumenten waarover een rechter beschikt, moeten immers voldoende ruim zijn, opdat hij of zij gepast en afdoende bestraffend kan optreden in concrete situaties, ongeacht of er sprake is van herhaling na een eerdere veroordeling.

Verhoging van de termijn waarvoor de rechter het recht kan ontzeggen om dieren van een of meer soorten te houden

Artikel 40 van de Dierenwelzijnswet bepaalt momenteel dat de rechtbank bijkomend definitief of voor een termijn van één maand tot drie jaar het recht kan ontzeggen om dieren van een of meer soorten te houden. Deze termijn van drie jaar wordt nu verlengd tot vijf jaar (artikel 7 van het ontwerp van decreet). Dit naar analogie met de termijn om de sluiting te bevelen van inrichtingen waar misdrijven gepleegd werden.

Conclusie

Door middel van voorliggend ontwerp van decreet voorziet de minister dus in veel strengere straffen voor zowel burgers als bedrijven die dieren mishandelen of verwaarlozen. De boetes en de mogelijke gevangenisstraffen worden fors verhoogd. Dierenbeulen kunnen tot vijf jaar gevangenisstraf krijgen of zelfs tien jaar in het geval van recidive. Rechters krijgen ook de mogelijkheid om bepaalde bedrijven voor langere tijd of zelfs definitief te sluiten, en dit los van het feit of er sprake is van recidive of niet. Dit is het moment waarop Vlaanderen zegt dat wie dieren beestachtig behandelt, daarvoor een echte prijs zal betalen. Dit is het sluitstuk van een kordaat beleid voor meer dierenwelzijn.

2. Bespreking

2.1. Allessia Claes

Volgens *Allessia Claes* is het duidelijk dat Vlaanderen zich sinds de staatshervorming in 2014 volop inzet om meer dierenwelzijn te realiseren. Daarbij hoort ook een sterk handhavingsbeleid en de mogelijkheid om personen die het (herhaalde) niet nauw nemen met dierenwelzijn streng te straffen. De N-VA-fractie staat dus achter dit ontwerp van decreet. De verhoging van de strafmaat wordt politiek en maatschappelijk gedragen.

Het ontwerp van decreet verhoogt de strafmaat enerzijds en uniformeert ze anderzijds voor alle inbreuken op de Dierenwelzijnswet. De uniformisering zorgt voor de nodige werkbaarheid voor de rechterlijke macht en zal leiden tot de effectieve

vervolgung van wie zich niet aan de regels houdt. Het zorgt voor rechtszekerheid, aldus het lid.

De zwaarte van de strafmaat maakt duidelijk dat dierenmishandeling of -verwaarlozing absoluut niet getolereerd worden in Vlaanderen. De strafmaten op inbreuken op de Dierenwelzijnswet worden door dit ontwerp van decreet verhoogd. Volgens de huidige reglementering zijn gevangenisstraffen enkel mogelijk voor de zwaarste inbreuken. De nieuwe brede vork van straffen zorgt ervoor dat de rechter de straf kan aanpassen en kan rekening houden met de ernst van de inbreuk, de omstandigheden van de feiten en de dader, het herhalende karakter, de intenties van de dader, en ook de gevolgen van zijn daden. Wie niet wil horen, moet voelen. Recidivisten zullen in de toekomst zwaarder gestraft worden. Het is positief dat de huidige termijn van drie jaar wordt opgetrokken naar vijf jaar. Men moet voorkomen dat daders die al eerder een straf opliepen opnieuw ongestoord feiten kunnen plegen en slechts dezelfde straf riskeren als bij de vorige feiten. Het optrekken van de termijn heeft ook betrekking op het sluiten van inrichtingen en op het ontzeggen van het recht om een of meerdere soorten dieren te houden.

Samengevat hoopt Alessia Claes dat de commissie het ontwerp van decreet unaniem goedkeurt. Het is een grote stap vooruit in het Vlaamse dierenwelzijnsbeleid. Er wordt een duidelijk signaal gegeven dat inbreuken op de Dierenwelzijnswet absoluut niet getolereerd worden. Ze hoopt dat de verstrenging van de regelgeving zijn vruchten zal afwerpen en zal zorgen voor meer dierenwelzijn in Vlaanderen.

2.2. Ludwig Vandenhove

Ludwig Vandenhove zegt dat de Vooruitfractie dit ontwerp van decreet graag steunt. Niet voor niets heeft hijzelf het afgelopen jaar een voorstel van decreet ingediend tot strafverzwaring (*Parl.St. VI.Parl. 2020-21, nr. 568/1*). De minister is daar toen niet op ingegaan hoewel een aantal elementen nu terugkomt in dit ontwerp van decreet. Dat is het spel van meerderheid en oppositie in het Vlaams Parlement, waar bijna nooit iets van de oppositie wordt goedgekeurd.

Twee jaar geleden werden al strafverzwaringen doorgevoerd. Hij hoopt dat met deze strafverzwaring het aantal meldingen van dierenmishandeling effectief zal verminderen. Op dit moment stijgt het aantal meldingen nog steeds. Dat kan te maken hebben met de verhoogde aandacht ervoor en met het feit dat er dus minder inbreuken door de mazen van het net glippen. In die zin is dat een positieve evolutie.

Er is effectief meer aandacht voor dierenwelzijn vanuit Vlaanderen en ook meer politiezones hebben er aandacht voor. Er is een goede samenwerking met de parketten. Toch wil het lid nog benadrukken dat het nog beter kan, vooral omdat er een groot verschil is van regio tot regio. Daarom suggereert hij om na de goedkeuring van dit ontwerp van decreet de aanpassingen voldoende kenbaar te maken via politiescholen, politiekorpsen en parketten. Zo kan het verschil tussen regio's en provincies weggewerkt worden. Iedereen die moet optreden moet zich bewust zijn van de ernst van de situatie. Het zogenaamde dark number waarbij onaanvaardbare feiten niet geregistreerd worden, moet ook op dit vlak naar beneden. Vorming en voorlichting kunnen daarbij helpen.

De straffen in dit ontwerp van decreet zijn zwaar, wat goed is. Ze kunnen voor het lid niet hoog genoeg zijn. Maar het is wenselijk om de strafmaten op de verschillende domeinen op elkaar af te stemmen. Het lid stelt vast dat de straffen voor dierenmishandeling zwaarder zijn dan bijvoorbeeld voor kinderverwaarlozing. Er is dus werk aan de winkel voor de Vlaamse minister van Justitie om alles meer op elkaar af te stemmen. Daarmee wil het lid niet gezegd hebben dat de strafmaten voor inbreuken op de Dierenwelzijnswet te zwaar zijn.

2.3. Stijn Bex

De Groenfractie zal dit ontwerp van decreet eveneens goedkeuren, zegt *Stijn Bex*. Inbreuken op dierenwelzijn moeten streng bestraft worden. Dat was ook een van de elementen van het voorstel van resolutie over een Vlaamse codex voor dierenwelzijn dat hij in november 2021 heeft ingediend samen met onder meer Meyrem Almaci (*Parl.St.* VI.Parl. 2021-22, nr. 1021/1).

De minister sprak enerzijds van boetes die door de dienst Dierenwelzijn kunnen worden opgelegd en anderzijds van de procedure voor de rechtbank. Werd ook nagegaan of een systeem van administratieve boetes noodzakelijk is zodat inbreuken die niet voor de rechtbank komen toch op een adequate manier bestraft worden? Uiteraard gaat het dan om de lichtere inbreuken op dierenwelzijn. Toch is het belangrijk dat ook die aangepakt en ontraden worden met een aangepaste boete.

Het lid vraagt zich af in welke mate de huidige reglementering inzake recidive kan voorkomen dat huisdieren binnen een gezinscontext gewoonweg van eigenaar veranderen om bestraffing van recidive te ontwijken. Heeft de minister daar een antwoord op?

In het algemeen sluit Stijn Bex zich aan bij de constructieve opmerkingen die Ludwig Vandenhove heeft gemaakt.

2.4. Els Sterckx

Els Sterckx zegt dat ook de Vlaams Belangfractie het ontwerp van decreet zal steunen. Het lid is verheugd dat de minister het voorstel van decreet van het Vlaams Belang van afgelopen jaar over strafmaatverhoging (*Parl.St.* VI.Parl. 2020-21, nr. 595/1) in grote lijnen gevolgd heeft.

Bij de totstandkoming van dit ontwerp van decreet heeft de minister overleg gepleegd met de parketten. In hoeverre is er al zicht op dat de parketten en de rechters de strafverzwaring effectief zullen inroepen? Het Vlaams Parlement kan de straf wel verzwaren maar er moet bij de parketten ook op aangedrongen worden dat zij deze strafverzwaring vragen. Is de minister nog verder in onderhandeling met de parketten daarover?

2.5. Tinne Rombouts

Volgens *Tinne Rombouts* heeft de meerderheid al lange tijd aangegeven dat zij zocht naar een sluitstuk op de handhaving en naar extra mogelijkheden om op maat te kunnen reageren in geval van vaststellingen van dierenmishandeling. De minister heeft duidelijk aangegeven dat hij in een ruime waaier van maatregelen wil voorzien om op maat te kunnen werken. Het eerste doel van een maatregel is de dader schuldinzicht te doen krijgen en zijn gedrag bij te sturen. Het is aan de magistraten om op een gepaste manier om te gaan met de nieuwe strafmaten.

De Raad van State stelt in zijn advies dat de vork van strafmaten wel zeer breed is. Zo zouden tekortkomingen op het vlak van administratieve verplichtingen even zwaar bestraft kunnen worden als gedragingen die leed toebrengen aan dieren. Tinne Rombouts gaat ervan uit dat het Vlaams Parlement het erover eens is dat dat uiteraard niet de bedoeling is. Het is wel de bedoeling dat er een evenwicht wordt gezocht om de strafmaatregel in overeenstemming te brengen met de vaststellingen. Het lid vraagt of de minister dit standpunt steunt en hoe hij die boodschap met de parketten bespreekt. Of werd dat al met de parketten besproken? Het is belangrijk om daar zekerheid over te krijgen.

2.6. Els Ampe

De Raad van State merkt in zijn advies (960/1, pagina 22) op dat een gevangenisstraf van acht dagen tot vijf jaar niet te verantwoorden is voor inbreuken die verband houden met de vrijheid van meningsuiting. *Els Ampe* vraagt waarom de minister geen rekening heeft gehouden met die opmerking van de Raad van State.

De Open Vld-fractie steunt natuurlijk wel een verstrenging van de strafmaat omdat zij dierenwelzijn ook zeer belangrijk vindt.

2.7. Minister Ben Weyts

Minister *Ben Weyts* zorgt vanzelfsprekend voor een afdoende communicatie ten aanzien van politiezones en parketten. De minister is verheugd over de goede samenwerking sinds Vlaanderen in 2014 bevoegd is voor Dierenwelzijn. Er werd gewerkt aan een goede verstandhouding met politie en parketten. Dat heeft geresulteerd in een verhoogde aandacht van de politiezones voor dierenwelzijn. In zowat alle politiezones is er een verantwoordelijke voor dierenwelzijn. Dat geldt ook voor de parketten. Er is een tweejaarlijks overleg met de parketten om op dezelfde golflengte te zitten, om problemen aan te kaarten en prioriteiten te leggen. De minister denkt dat beide partijen tevreden zijn over dat tweejaarlijkse overleg. De zesde staats hervorming heeft de deelstaten ook de mogelijkheid gegeven om hun prioriteiten in het kader van het vervolgingsbeleid aan te geven. De Vlaamse Regering wil daar natuurlijk ook dierenwelzijn in meenemen.

Ludwig Vandenhove verwees naar wanverhoudingen in de strafmaten tussen de verschillende beleidsdomeinen, zoals tussen dierenmishandeling en kindermishandeling. Dat laatste is een federale bevoegdheid, zegt de minister. Het is natuurlijk niet omdat de strafmaat ten aanzien van kindermishandeling te laag ligt dat Vlaanderen de strafmaat voor dierenmishandeling ook lager moet leggen, vindt de minister.

Momenteel wordt er al gewerkt met administratieve afhandeling van inbreuken. Als het gaat over een beperkte inbreuk op de Dierenwelzijnswet stelt de dienst Dierenwelzijn een minnelijke schikking voor aan de overtreder. Als de betrokkene niet akkoord gaat met de minnelijke schikking wordt het dossier doorgegeven aan het parket. Het is volgens minister Ben Weyts zeker niet de bedoeling om inbreuken te decriminaliseren.

De memorie van toelichting geeft een antwoord op de opmerking van de Raad van State, aldus de minister. In het ontwerp van decreet wordt telkens voorzien in een gevangenisstraf en een geldboete of een van die straffen alleen. Een gevangenisstraf zal door de rechter enkel uitgesproken worden als daar reden toe is. Elk vonnis wordt altijd met redenen omkleed en omstandig gemotiveerd. Het miskennen van één administratieve verplichting of een minder zware inbreuk op de Dierenwelzijnswet kan inderdaad een lichtere straf rechtvaardigen. Het systematisch of op grote schaal miskennen van diezelfde administratieve verplichting kan wel degelijk een gevangenisstraf rechtvaardigen, meent de minister. Hij hoopt dat iedereen voldoende vertrouwen heeft in de rechters.

De uniformiteit in strafmaat werd ook voorgesteld door het Instituut voor Recht en Ethiek in de Diergeneeskunde (IRED), opgericht aan de faculteit Diergeneeskunde van de Universiteit Gent. Het gaat om een interdisciplinaire denktank, bestaande uit dierenartsen, docenten, advocaten, een lid van het parket en een rechter. De minister citeert uit het memorandum van het IRED: "Wij pleiten voor een strafmaat die de rechter de mogelijkheid biedt aangepast te straffen rekening houdend met de ernst en omstandigheden van de feiten en dader. Een strafmaat van 8 dagen tot 5 jaar (cf. Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid) en/of een geldboete van 100 tot 100.000 euro geeft de rechter voldoende mogelijkheden. Bovendien heeft

de rechter nog andere instrumenten zoals de werkstraf, het uitstel of probatie-uitstel en de (probatie)opschorting van uitspraak van veroordeling om tot een adequate aanpak te kunnen komen.

Een strengere wettelijke strafmaat, zoals door ons voorgesteld, zou ook het belang reflecteren dat de maatschappij, de wetgever en de Minister hechten aan Dierenwelzijn en laat ook toe de verschillende inbreuken op de Dierenwelzijnswetgeving aangepast te bestraffen. Er zijn dus geen verschillende wettelijke strafmaten vereist, hetgeen in de praktijk enkel tot fouten kan leiden.” (960/1, pagina 18).

De voorgestelde strafmaat in het ontwerp van decreet is de resultante van dit voorstel van het IRED en van rechtsvergelijking, concludeert de minister.

2.8. Tinne Rombouts

Tinne Rombouts dankt de minister voor zijn antwoord. Ze heeft begrepen dat in evenwicht moet worden gezocht naar de gepaste strafmaat. Ze is wel benieuwd naar de administratieve nalatigheid die effectief zwaar dierenleed tot gevolg zou hebben. Het is belangrijk dat het middel in overeenstemming is met het doel en dat men vertrouwen heeft in de rechterlijke macht. Als de Raad van State daarover een opmerking maakt, moet men er wel extra aandacht aan besteden. Zoals voor andere decreten moet ook de uitvoering van dit ontwerp van decreet opgevolgd worden.

3. Stemming van de artikelen

Artikel 1 tot en met 8 van het ontwerp van decreet tot wijziging van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, wat betreft het voorzien van een strafverzwaring worden unaniem met 14 stemmen goedgekeurd.

4. Stemming over het geheel

Het ontwerp van decreet wordt met dezelfde stemuitslag unaniem goedgekeurd.

Els AMPE,
voorzitter

Allessia CLAES
Els STERCKX,
verslaggevers